

maa henregnes til denne Kategori. Det ligger i Landbrugets saa vel som i andre Erhvervs Interesse, at de uproduktive Udgifter indskrænkes saaledes, at de direkte Skatter omsider maa kunne nedsættes, da det er dem, der tynger haardest paa Budgettet.

Nu er der i Henhold til Loven om Importregulering gjort Forsøg paa at hjælpe nødstedte Industrier, og Forsøget maa siges at være faldet heldigt ud, eftersom flere Hundrede Arbejdere er kommet i Arbejde og saaledes er gaaet over fra at være understøttede til at blive ydende Medlemmer af Samfundet, uden at det paavise- ligt har været til Skade for andre. Det ligger da nær at tro, at lignende Foranstaltninger ved andre nødstedte Fag vilde være formaalstjenlige. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg oplæste forleden Dag under den sidste Adressedebat fra denne Plads nogle Navne paa Medlemmer af det konservative Folkeparti, om hvilke han paastod, at de var enige med den højtærede Landbrugsminister. Jeg haaber, at disse mine Udtalelser vil vise, at Enigheden for Tiden ikke er saa overvældende stor.

Jeg tror ikke, man skal tage den højtærede Landbrugsministers Tale den 8. November alt for højtideligt, i det mindste ikke saa højtideligt, at man derfor fremkalder en Ministerkrise eller et Valg. Det er ofte nok udtalt fra denne Plads, at Valgperioden er 4 Aar, og kun hvis der indtræder ganske ekstraordinære Omstændigheder, kan der afholdes Valg inden Valgperiodens Udløb. Det konservative Folkeparti ønsker ikke at danse, fordi et tidligere Medlem af vort Parti spiller op. Vi vil gerne overlade den Fornøjelse at danse efter den grevelige Fløjte til de ærede Medlemmer Hr. Borgbjerg og Hr. Stauning.

**Borgbjerg:** Det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel, kritiserede mig, fordi jeg forleden under Holstein-Debatten havde brugt stærke Ord, som han mente, at jeg i Grunden ikke kunde staa ved. Og hvad jeg nu siger, kan ogsaa være et lille foreløbigt Svar til det ærede Medlem Hr. Rode, der antydede noget lignende. Det ærede Medlem Hr. Pürschel bad mig slaa efter i Rigsdagstidenden. Det har jeg gjort. Rigsdagstidenden er paa den ene Side et meget interessant Værk, paa den anden Side er den en stor Kirkegaard. Der ligger Talerne begravet, dér vandrer man rundt mellem Ligstene. Det er ikke de levende Taler, det er ikke det levende Ord, der findes dér. De Taler,

der er levende Ord, ser egentlig temmelig tarvelige ud, naar de fremtræder i Rigsdagstidenden. De Taler, der er døde i Forvejen, ligner sig selv, ogsaa naar de kommer i Tidenden. Jeg har set efter, men jeg har ikke fundet et eneste Ord, som jeg ikke kunde staa ved. Jeg har en Gang imellem haft Lejlighed til, naar jeg skulde opfriske en eller anden Sag, at se efter, hvad der er sagt om den, og ogsaa hvad jeg selv har sagt, men det er aldrig hændet mig, at jeg har fundet, selv om det var Ord, levende Ord, inspirerede af Øjeblikkets Stemning, selv om det ene Billede har ført det andet med sig, og selv om det ogsaa var korte Bemærkninger, noget Ord, som jeg har Grund til at angre, og som jeg ikke vilde vedkende mig.

Det ærede Medlem kunde ogsaa kun nævne et eneste Ord, nemlig Ordet Pave. Han sagde, at jeg smagte derpaa atter og atter. Jeg har set Stenogrammet efter. Jeg har kun nævnt det en eneste Gang. Det var om den højtærede Landbrugsminister som Pave for Frihandlernes Religions-samfund. Det var et Ord, som var naturligt udsprunget af hele min Anskuelse. Det bunder i hele min Opfattelse af dette Spørgsmaal, som jeg har gennemtænkt og overvejet. Men jeg smagte ikke paa det, jeg brugte det kun en eneste Gang.

Jeg vil i det hele taget ikke mene, at det ærede Medlem Hr. Pürschel egner sig til at optræde som Smagsdommer i dette Ting. Det er ikke saa forfærdelig længe siden, at han lod falde en efter min Mening meget smagløs Bemærkning med forblommene Hentydninger til et højtæret Medlems Privatliv. Det er, som sagt, ikke saa forfærdelig længe siden, og det vakte almindelig og berettiget Indignation.

Det ærede Medlem kritiserede ogsaa mine Afbrydelser. Da jeg læste det stenografiske Referat af den Debat igennem, fandt jeg i en kort Bemærkning af mig selv to Afbrydelser af en af det ærede Medlems egne Partifæller, det ærede Medlem Hr. Fraenkel. Dette ærede Medlem afbrød mig, som sagt, to Gange; paa den første Afbrydelse svarede jeg, den anden lod jeg ligge, fordi jeg mente, jeg havde besvaret den første tilstrækkeligt. Disse Afbrydelser er noteret op i Rigsdagstidenden, altsaa kan de ikke være ulovlige. Men der udviklede sig et lille Ordskifte derefter, hvorunder den højtærede Formand — ikke den, der i Øjeblikket sidder paa Formandsstolen, men Første Formand — sagde, at Afbrydelsen, altsaa den, jeg var kommet med, ikke var berettiget. Det faar være, jeg erkender selv-